

“ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜਿੱਤ ਅਰਥਾਤ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਲਗਨ ਹੈ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹਨ -- ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਭਾਗਿਆ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਜਿਤ ਕਰਨ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅੰਚਲੀ ਦਵਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੇ ਤੋਂ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਾਰੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਅਣਜਾਣ ਭੈਣ - ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਸਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰਹਿਮ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਰੁਹਾਨੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਵਰਦਾਨ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸੂਰਜ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲਾਵੇਗਾ। ਹੇਠਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕਿਰਨਾਂ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਧੇਨੂੰ ਹੋ ਨਾ! ਸਭ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋਗੇ? ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ? ਇਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਵੀ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਹੱਦ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਮੁੱਖ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਕਾਮਨਾ ਵੰਸ਼ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਕਾਮ ਜੀਤ ਮਤਲਬ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਜਿੱਤ। ਐਸੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰ ਮਤਲਬ ਖਤਮ ਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਮਨਾ ਜਿੱਤ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਣ ਕਾਮ ਜਿੱਤ ਦੇ ਸੈਂਪਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਣੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਇਹ ਹੀ ਕਾਮਨਾ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡਿਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋ। ਸਾਡੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋਗੇ? ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲ ਤੋਂ, ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ, ਦਿੱਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਾਰਾ ਨਿਕਲੇ ਕਿ "ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ"।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਚਤੁਰ ਹਨ। ਚਤੁਰ ਸਜਾਨ ਨਾਲ ਵੀ ਚਤੁਰਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ। ਇਹ ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਹੁੰਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰੂਪ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਚਤੁਰਾਈ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ? ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਹੋਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਮਨ ਦੀ ਉਲਝਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਮਨ ਦੀ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਗੀਤ ਕਿ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਸੰਸਾਰ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੁਣ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ "ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ" ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ - ਇਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਚੇਤਨ ਭੰਡਾਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਭਿਖਾਰੀ ਬਣ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼

ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਹੋ। ਹਜੇ ਤੱਕ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹਨ, ਕੌਣ ਹਨ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਦਾ ਐਰੇ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਐਰੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਸਭ ਨੂੰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਥੇ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਮੇਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਸਕ ਨਹੀਂ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇਗਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ, ਤ੍ਰਿਪਤ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਹੋ। ਜਹਾਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦੀਪਕ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਸੰਪੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਦਿਖਾਉਣ। ਸਮਝਾ।

ਸਾਰੇ ਆਏ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਵਾਗਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਈਟਹੈਂਡ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਹੈਂਡਸ਼ੇਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮੂਰਤ, ਹਰ ਵੇਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਸ਼ਵ ਰਕਸ਼ਕ ਬਣ ਸਭ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਭਾਈ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ:- ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲੈਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਣਾ ਲਏ ਹੋਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਨਣ ਕਰਣਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਹਰ ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਸਮੀਪ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਮਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਲੈਨ ਬਣਾਵੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੱਲ ਚੱਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੀਜ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੱਲ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਹਲਚਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦੇ ਉਹ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਇਹ ਹਲਚਲ ਦਾ ਹੱਲ ਚਲਾਵੇ। ਕਿਹੜੀ ਹਲਚਲ ਦਾ? ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਸੁਣਾਇਆ - "ਕੋਈ ਹੈ" ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਲਚਲ ਦਾ ਹਲ ਨਹੀਂ ਚਲਿਆ ਹੈ। ਹਜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਹਨ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦਾ ਤੀਰ ਲਗਾਵੇ। ਇਸ ਟਚਿੰਗ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਵਿਧੀਆਂ ਚਲਦਿਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਸਟੇਜ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਸ਼ਿਵਿਰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਨੇੜੇ ਤਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੰਕਾਵਾਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ(ਖਾਤਮਾ) ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਵੀ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ। ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਵਾਰਿਸ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਵਾਜ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇ ਕੀ ਇਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਭਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਵਿਧੀ, ਵਾਤਾਵਰਨ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਟੇਜ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਦਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਥੋੜਾ ਅਡੀਸ਼ਨ ਕਰੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗੇ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਾਗਰ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਤਾਂ ਉਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਹ ਰੰਗ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਰਹੇ, ਨੇੜੇ ਲਿਆਂਦਾ ਰਹੇ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਰਹੇ ਉਹ ਪੱਕਾ ਰੰਗ ਲਗਾਵੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹਜੇ ਸੋਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਨਗ ਪਾਉਣੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਚਾਹੇ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਭਵ ਇਵੇਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਪਲੈਨ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਗੇ ਹੀ। ਬਾਕੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ, ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜਰੂਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਵੀਨਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਨਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਇੱਟ ਵੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਕਾਰਨੇ ਅਕਾਰਨੇ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ, ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕਰੋ। ਓਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਨਗ ਭਰਨਗੇ ਤਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਨਗੇ।

ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਿੰਮਤ ਚੰਗੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਇਕ ਸਾਡਾ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਹੋਇਆ ਪਰ ਥੋੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਆਇਆ। ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਨਾ। ਹਿੰਮਤ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਪੂਜਯ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੂਜਯ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਇਸ਼ਟ ਹਨ, ਪੂਰਵਜ ਹਨ, ਪੂਜਯ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਭ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਹੀ ਇਹ ਲਹਿਰ ਫੈਲੇਗੀ। ਹਜੇ ਵੀ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਇਹ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਸੇ ਮੇਰਾ ਸੰਸਕਾਰ। ਓਰੀਜਨਲ ਸੰਸਕਾਰ ਤਾਂ ਉਹ ਹਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਭਾਸ਼ਨ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੇ ਜਾਣ। ਇਵੇ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਹੋਵੇ। ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲੇ ਜਾਣ। ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਪਰ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਬੋਲ ਹੋਣ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਇਵੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਦੇ ਹੱਸਣ ਦੀ, ਕਦੇ ਰੋਣ ਦੀ, ਕਦੇ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਟੈਮਪ੍ਰੇਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਫੈਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇ। ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਮ ਦੀ ਧੁਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਵੇ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਲਹਿਰ ਫੈਲੇ। ਸਿਰਫ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਝਰਨਾ ਵੱਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਝਰਨੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਆਵੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦਾ, ਫਰੈਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਵੇ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ, ਆਨੰਦ, ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਜਾਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਈੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਗਰਮੀ ਸਰਦੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਪਾਂਡਵ, ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਦੇ ਸਾਗਰ... ਇਹ ਲਹਿਰ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾ ਸਕਦੇ! ਅੱਛਾ!

ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਵੀ ਬੜੀ ਹੈ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆ ਜਾਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਘੱਟ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਜੇ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਇੰਨੀਆਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਇੱਕ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਜੇ ਤੱਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋਗੇ। ਹਜੇ ਹਲਕੀਆਂ ਹਲਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਘੱਟ। ਬੈਠਕੇ ਸੋਚੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਿੰਨੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਅਤੇ ਦੇਵੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਭਗਤ ਹੋਣਗੇ? ਘੱਟ ਹਸਤੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ! ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਵੀ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਜਾਨ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ! ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਪਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਲੁੱਕੇ ਹੋ। ਓਵੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਦਾ ਮੂਲ ਅਣਗਿਣਤ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਵੈਸੇ ਹੋ ਬੜੇ ਮਹਾਨ। ਸਾਧਾਰਨ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ! ਬਾਪ ਤਾਂ ਉਸ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਛਾ - ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਇਹ ਵੀ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਕੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰੂਹਾਨੀ ਮਜੇ ਅਤੇ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ: ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚੇ ਹੋ, ਦੇਵਤਾਈ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇਮਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮਾਤਮ ਮਿਲਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਸਦਾ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਸ਼ਾ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮਜੇ ਅਤੇ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਸ਼ਾ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮਜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਦੇ ਮੂੰਝਨਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਦਵੇ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਆਤਮਾ।
